gent sub arbore fici.i.restringant sub do/
minio alicuiꝰ viri ꝓbi q̇ sit mitior ⁊ dulci/
or: Judith.vj. Ligauerūt achior ad arbo
rē.nā achior q̇ interp̄tat mōtanꝰ signat su
ꝑbia tumidū:q2 mōs est tumor terre q̇ ligā
dus est ad arborē.i.restringēdus ad arbi/
triū suꝑioris. Scḋo rōe singularitat̄. di
cit eni Aris. ꝙ taurꝰ pascit solꝰ nisi tp̄e a/
moris:⁊ sic suꝑbꝰ vult esse solꝰ in honoribꝰ
⁊ dignitatibꝰ q̇bꝰ pascit:nisi forte aliq̇bus
amicis cōmunicet. Ps̄.lxxix. Singularis
ferꝰ depastꝰ est cā. Tertio rōne inflatiōis:
q2 si q̇s de corio tauroꝝ modicū sciderit:⁊
cū fistula sufflādo paꝝ cutē a carne suble/
uauerit īpiguabit:Etiā īpiguat cū ficubꝰ
⁊ vuispassis:sic suꝑbi īpinguāt siue insuf/
flant cū īflatiōe fistuli.i.ex v̄bis blādictis
⁊ laudātis. Et cū ficubꝰ ⁊ vuispassis.i.qñ
dicunt ⁊ offerunt eis dulcia q̄ delectēt. Sz
ꝯ eoꝝ īflationē d2 Eccī.vj. Nō te extollas
in cogitatiōe anime tue velut taurus ⁊c̄.

Quarto rōne crudelitatis.habēt eī tau
ri cor durū et crudele. Et dic̄ Aristo. ꝙ in
corde tauri sepe os duꝝ inuenit:qḋ.s.desi/
gnat duriciā cordis suꝑboꝝ:Eccī.iij. Cor
durū male habebit in nouissimo. Itē suꝑ
bus assimilat draconi. Primo q2 draco ē
venenosus. Et ideo qñ ꝑ aerē fert aer cōci
tat.ꝑ eū etiā mare intumescit ꝓpter eiꝰ ve/
nenū. Tale est etiā venenū suꝑbie qḋ inte/
rius cor tumefacit:⁊ exteriꝰ rixas velut tē
pestates aeris ꝯcitat ⁊ inducit. Scḋo q2
est insidiosus. Insidiat enī elephāti ⁊ sitit
sanguinē eiꝰ.vñ elephas vidēs draconem
suꝑ arborē nitit eā frāgere vt occidat eū.
Draco aūt insilit in eū ⁊ nitit eū mordere ī
ter nares.impetitq3 oculos eiꝰ: ⁊ aliqñ eū
excecat. Et aliqñ īsilit suꝑ eū a tergo ⁊ mor
det eū ⁊ sugit sāguinē eiꝰ. Et post lōgū cō/
flictū ex subtractione sāguis debilitat ele
phas intātū ꝙ suꝑ draconē cadit ⁊ moriēs
suū occisorē occidit. Causa aūt q̄re sic dra/
co eiꝰ sanguinē appetit:est frigiditas sāgui
nis:q̇ suū incēdiū refrigerari q̄rit:vt dicit
Isiḋ.sicut ḡ draco insidiat elephāti:sic su/
perbus ⁊ ambiciosus insidiat maiori ⁊ re/
gnāti:⁊ interdū sāguinē eiꝰ sitit vt ip̄e re/
gnare possit.vñ ⁊ ip̄m inuadit aliqñ a fron
te.i.aperte ⁊ manifeste. Aliqñ a tergo.i.la/
tenter ⁊ occulte.⁊ quādoq3 ip̄m ꝓsternit ⁊
extinguit:⁊ nōnunq3 ex eo vel ꝓpter eum
etiā ipse perit.sicut frequēter in p̄ncipibus

mūdi accidere videmꝰ. Tertio draco ē vē
tosus:q2.s.ventū sequit ⁊ diligit. Dicit enī
Solinꝰ ꝙ draco est aīal ita sitibūdū ꝙ q̄si
aqua satiari nō possit.vñ os ꝯtra vētū ape
rit:vt sic suū incendiū mitigari possit.vn/
de sepe impetꝰ eiꝰ in velū subuertit lignuz.
Sed naute dū draconē p̄sentiūt:qḋ ex tu/
more maris aduertūt:statī vela deponūt:
⁊ sic periculū draconis euadūt:vt dic̄ So
linus. Similit suꝑbus nō satiat aquis de
litiarū:sed adhuc sitit ventos vanitatis et
honorū.vñ sequit vela nauiū.i.glorias et
vestigia magnoꝝ:quos etiā quādoq3 sub/
uertit:dū eoꝝ ventū ⁊ honoꝝ gloriā sitit.
vnde tutius esset vela honoris deponē q3
dracones tales cōtra se habere:Job.xxx.
Frater fui draconū et sociꝰ struthionum.

Itē suꝑbus assimilat boraci.i.rubete q̄ ē
rana venenosa:q̄ sicut dic̄ Pli.hz duplex
iecur. Unū sūme venenosū.aliḋ v̄o est con
tra venenū remediū:et dat ꝓ antidoto cō
tra noxiū.vñ ad cognoscendū qḋ sit bonū
⁊ quod sit malū:ꝓiciunt illud in nidū for
micarū:que statim venenosū fugiūt ⁊ ali/
ud petūt.sic in homīe suꝑbo est aliqñ estīa
tio vel excellētia alicuiꝰ gr̄e vel ꝓbitat̄:et
ista est venenosa:q2 cōtinet venenū elatio/
nis. Sed ex alia ꝑte inest defectꝰ ei vl' infir
mitas carnis:et hec est medicina humiliās
sc3 animū:⁊ repellēs.s.elatiōis venenū.vñ
Apo.ij.Coꝝ.xij. Ne venenoso iecore neca
ret suꝑbie:antidoto alteriꝰ munitū se esse.
dicēs: Ne magnitudo reuelationuz extol/
lat me datus est mihi stimulꝰ carnis m.⁊c̄.
vnde formice.i.prudētes viri a sue magni/
tudinis estimatione se auertūt ne veneno
suꝑbie īficiant:⁊ ad suā infirmitatē sollici
te respiciūt:vt ꝑ hūilitatē saluent. Itē su
ꝑbi assimilant bubalis quoꝝ ferocitas et
fortitudo domari nō p̄ot nisi aculeo ferreo
in naribꝰ eoꝝ infixo. Sic suꝑboꝝ ferocitas
⁊ p̄sumptuosa fortitudo nō subijcit nisi forti
tribulatiōe ⁊ opp̄ssiōe.vñ d2 cuidā suꝑbo.
iiij. Regl.xix. Ponam circulū in naribus
tuis ⁊c̄. Capitulum: CXIIII

Tentatiōes frau
dulētas demonū scti viri hūilit
metuūt:prudēt fugiūt:efficacit repellunt.
Sūt enī virtuosi q̇dāmō sic̄ cerui. Dicunt
enī cerui timere vocē vulpis. Quid enī est
vox vulpis nisi fraudulēta suggestio demo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-737/0367
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG